

Niko Maarala

NAAKKA

Nuorten Aikuisten Aktivoiminen Kalajoen Kirkon Alueella

Opinnäytetyö

CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

Lokakuu 2014

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä/tekijät
Humanistinen ja kasvatustieteiden yksikkö, Ylivieskan yksikkö	Lokakuu 2014	Niko Maarala
Koulutusohjelma		
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi		
NAAKKA – Nuorten aikuisten aktivoiminen Kalajoen kirkon alueella		
Työn ohjaaja	Sivumäärä	
KT Reetta Leppälä	35+4	
Työelämäohjaaja		
Nuorisotyönohjaaja Hanne Konttila, Kalajoen seurakunta		
<p>Tässä tutkimuksessa kartoitetaan ja tehdään alustavaa toimintasuunnitelmaa liittyen Kalajoen seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan. Toiminnan kartoittamisessa ja suunnittelussa kohdealueena on Kalajoen kirkonkylä.</p> <p>Tavoitteena on antaa Kalajoen seurakunnalle ideoita toiminnan kehittämisen suhteen ja saada palautetta suoraan toiminnasta kiinnostuneilta nuorilta aikuisilta. Nuorten aikuisten toiveita toiminnan ajankohdasta ja vuorokaudenajasta kerättiin kyselyn avulla, johon kutsuttiin kirjeitse 226 henkilöä ja kysely myös toimitettiin sähköpostitse Kalajoen kristilliselle opistolle ja lukiolle. Vastauksia saatiin yhteensä 30, joista valtaosa lukion ja kristillisen opiston opiskelijoita.</p> <p>Kyselyn vastausten pohjalta suunniteltiin kaksi tapaamiskertaa, joissa toiminnan tulevaisuudesta saattoi keskustella tarkemmin toiminnan tulevaisuudesta. Toimintaa toivottiin korkeintaan kuukausittaisesti ja ohjelma tavallista vaihtuvampaa ja monipuolisempaa kuin perinteinen nuorten toiminta.</p>		
Asiasana		
kirkko, kyselytutkimus, nuori aikuinen, nuorisotyö, osallisuus, seurakunta		

ABSTRACT

<p>CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska</p>	<p>Date October 2014</p>	<p>Author Niko Maarala</p>
<p>Degree programme Civic Activity and Youth Work</p>		
<p>Name of thesis NAAKKA – The activation of young adults in the Kalajoki parish</p>		
<p>Instructor Ed.D Reetta Leppälä</p>	<p>Pages 35+4</p>	
<p>Supervisor Youth worker Hanne Konttila, Kalajoki parish</p>		
<p>The objective of this study was to map out and form a preliminary plan concerning the activities for young adults of Kalajoki parish. The target area in mapping and planning the activities was the township of Kalajoki.</p> <p>The goal was to give the parish of Kalajoki some idea on developing the activities and an opportunity to get feedback from interested young adults. The wishes and opinions of young adults concerning the time of day and day of the week most suitable for the activities were gathered through a survey in which 226 individuals were sent a questionnaire. In addition, the survey was also sent to the upper secondary school and the Christian college of Kalajoki. There were 30 replies to the survey, most of which were students of the upper secondary and Christian college.</p> <p>Two meet-ups were planned based on the replies the survey and during these meetings it was possible to converse in greater detail about the future of the planned activities. The activities were hoped to be arranged on a monthly basis and the respondents hoped for more variety and diversity in the contents instead of traditional youth activities.</p>		
<p>Key words church, research, young adult, youth work, participation, parish</p>		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 NUORI AIKUINEN JA SEURAKUNTA	2
2.1 Nuori vai nuori aikuinen?.....	3
2.2 Uskonto nuoren aikuisen elämässä	5
2.3 Seurakuntayhteys.....	7
2.4 Nuori aikuinen seurakunnan jäsenenä	10
3 KALAJOEN SEURAKUNTA	13
3.1 Aikaisempi nuorten aikuisten toiminta	13
3.2 Nuorten aikuisten toiminta Kalajoen seurakunnassa-kysely	14
3.3 Kyselyn vastaukset	16
4 NAAKKA-ILTAMAT	21
4.1 Kehittämistehtävä	21
4.2 Toimintaosa.....	23
5 ARVIOINTI	26
5.1 Arviointi	26
5.2 Nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuus.....	29
6 POHDINTA	31
LÄHTEET	34

LIITTEET

1 JOHDANTO

Nuoret aikuiset ovat olleet viime vuosina suuren huomion keskipisteenä kirkon piirissä sekä valtakunnallisella tasolla että yksittäisissä seurakunnissa. Joissakin seurakunnissa nuorten aikuisten toiminnasta vastaavaksi on kiinnitetty erillinen työntekijä, kun taas toisissa sen tekee nuorisotyönohjaaja varsinaisten nuorten kanssa työskentelyn ohella. Tämä nuorten aikuisten oman toiminnan tarpeellisuus heijastuu erityisesti nuorten aikuisten huomattavasti suurempilukuisesta eroamisprosentista verrattuna muihin ikäryhmiin. Toiminnan tulisi olla mielekäs- tä ja monipuolista sekä ottaa huomioon nuorten aikuisten eri elämäntilanteet niin hyvin kuin mahdollista.

Työn tarkoituksena oli kartoittaa alustavasti ja suunnitella yleiskuvallista toimintamuodon runkoa, josta nuorten aikuisten toiminnan jatkojalostaminen voisi hel- posti alkaa. Nuorten aikuisten tavoittaminen erityisesti Kalajoen kirkonkylällä olisi erittäin suotavaa johtuen alhaisesta osallistumismäärästä mihinkään seura- kunnan toimintaan. Tämän lisäksi kyseisen ikäryhmän aktivointi edesauttaisi syr- jäytymisen ehkäisyä, koska nuori aikuinen on hyvin kriittisessä muutosvaiheessa nuoruuden ja aikuisuuden välissä.

Työ koostuu toivottujen toimintamuotojen kartoittamiseen tarkoitetusta kyselystä, johon sekä kutsuttiin kirjeitse vastaajia että lähetettiin Kalajoen toisen asteen kou- luille, joista se välitettiin edelleen koulun opiskelijoille. Tämän lisäksi työssä on toiminnallinen osa, joka koostuu kahdesta erillisestä kokoontumiskerrasta, joissa molemmissa tarjottiin mahdollisuus keskustelemaan ja yhdessä pohtimaan ilmapii- riin liittyen nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuuteen. Työn on hankkeistanut Kalajoen seurakunta ja toimintaosiossa keskitytään Kalajoella tapahtuvaan nuor- ten aikuisten toimintaan.

2 NUORI AIKUINEN JA SEURAKUNTA

En ole enää lapsi. Aikuisena minussa ei ole enää samoja soluja kuin syntyessäni tähän maailmaan. Silti miellän itseni samaksi ihmiseksi. Ja niin tulen tekemään vanhuksenakin. Minuus ei ole vain ruumiillisuutta. Sisälläni on jotain, joka on enemmän kuin soluni. (Häkkinen & Jokela 2006, 10.)

Evankelis-luterilaisesta kirkosta eronneiden määrä on viime vuosina kasvanut tasaisesti samalla kun kirkkoon liittyvien määrä on laskenut. Näistä eronneista suurin ikäryhmä on ollut 20 – 39-vuotiaat, eli toisin sanoen nuoret aikuiset sekä valtiohallinnollisesta että kirkon näkökulmasta. (Kirkkopalvelut 2009.) Mutta mikä tai kuka on nuori aikuinen? Milloin nuori lakkaa olemasta nuori ja astuu aikuisuuden piiriin ja lasketaan nuoreksi aikuiseksi tai aikuiseksi?

Vaikka nuorten aikuisten eroaminen kirkosta tai vähäinen osallistuminen seurakunnan toimintaan ei ole mitenkään uusi asia, herää kuitenkin kysymys, että miksi juuri tämä ikäryhmä on se, joka eroaa kirkosta suuremmissa määrin verrattuna muihin ikäryhmiin ja mikä on nuoren aikuisen suhde uskontoon ja mielipide seurakuntaa tai kirkkoa kohtaan? Toki joissain seurakunnissa kyseinen osallistumattomuus on saatu ratkaistua, mutta silti kyseinen aihe puhuttaa kirkon piirissä hyvinkin laajalti ja asiaa on pohdittu niin yksittäisten seurakuntien kuin koko kirkon tasolla. Yksi merkittävimpiä projekteja on ollut vuosina 2006–2009 järjestetty Nuori aikuinen kirkon jäsenenä-projekti. Kyseisen projektin aikana laadittiin seurakuntatyön kehittämisen avuksi julkaisu Kirkosta Kiinni!. (Haastettu kirkko 2012, 163–164.)

2.1 Nuori vai nuori aikuinen?

Nuorten aikuisten ikäryhmä ei ole homogeeninen, vaan sisältää elämäntilanteita, arvoiltaan ja kulttuureiltaan hyvinkin erilaisia ryhmiä. Nuori aikuinen - käsite on haasteellinen jo yksin ikämäärityksen osalta. Esimerkiksi valtionhallinnossa nuorina aikuisina pidetään 18–29-vuotiaita. Pidentyneen nuoruuden kulttuurissa nuori aikuisuus voi kuitenkin jatkua pitkälti yli 30-vuotiaaksi. (Kirkkopalvelut 2009.)

Nykyaikana yli 30-vuotiasta voidaan pitää nuorena aikuisena. Kirkon piirissä nuorten aikuisten toiminnasta puhuttaessa yleensä kuitenkin tarkoitetaan alle 30-vuotiaita, perinteisen nuorisotoimen tavoittamattomissa olevia täysi-ikäisiä. He ovat niitä, jotka käyvät kirkossa vain häissä tai hautajaisissa ja ovat kontaktissa seurakunnan työntekijöihin vain rippijuhlissa tai kastajaisissa. Osasyynä tähän alle 30-vuotiaiden rajaukseen voi olla selkeämmän ryhmän jako, joka mahdollistaa paremmin kaikkien toiveiden huomioon ottamisen toimintaa suunnitellessa ja liian suuri kohderyhmä tekee toiminnan mielekkyyden varmistamisen kaikille lähes mahdottomaksi, koska mielenkiinnon kohteet vaihtelevat liian radikaalisti.

Siirryttäessä nuoruudesta aikuisuuteen, tapahtuu kehitystä biologisesti sekä erityisesti psykologisesti. Samalla myös ihmisen ikääntyessä lisääntyvät ympäristön ja muiden ihmisten muodostamat odotukset ja vaatimukset, jotka ajavat edellä mainittua psykologista kehitystä eteenpäin. Nämä kehitystehtävät ovat moninaisia ja vaativat psyykkistä työskentelyä yksilöltä, samalla miettien ja jäsentäen omia tavoitteitaan ja päämääriään, tehden tärkeitä päätöksiä ja kantaen vastuun niistä. Tämän ohella nuori aikuinen kehittyy myös itsenäistyen lapsuudenkodistaan, siirtyen opiskelija- ja työelämään, muodostaen vastavuoroisia ystävyys-suhteita ja elämäntyylin vakiinnuttamista. (Rönkä 1992, 3.)

Nuorisobarometri Taidekohtia (2009) selvitti nuorten omia näkemyksiä siitä, mikä määrittää aikuisuuden ja milloin on aikuinen. Vaikka nuoruus käytännössä loppuu, kun täyttää 18 vuotta, ei se nuorisobarometrin mukaan tarkoittanut kuin muutaman mielestä, että olisi aikuinen. Tärkeimpiä määritteitä oli lapsen saaminen, itsensä elättäminen ja vastuu omista päätöksistään. Vaikka omilleen muuttaminen toisikin itsenäisyyttä, ei se monen mielestä tarkoittanut aikuisuuteen siirtymistä; eurooppalaisessa vertailussa suomalaisnuorten keskimääräinen muuttoikä on alhaisempi ja yhä laskussa. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 10.)

Nuori aikuinen, kaikista aikuisen oikeuksistaan huolimatta, ei ole vielä täysin aikuinen vaan on enemmänkin nuoruuden ja aikuisuuden välimaastossa. Toisaalta halu itsenäistyä on vahva, mutta sen tuomaa vastuuta halutaan ehkä välttää viimeiseen asti. Kyseessä on kuitenkin ehkä enemmän siirtymisestä kyse, jolloin aikuisuuteen liitettävät asiat tulevat osaksi nuoren aikuisen elämää vähä kerrallaan vakinaisen parisuhteen, uravalintojen sekä itsensä elättämisen ja oman talouden hallinnan kautta. (Kuusinen 1995, 313–315.)

Nuori aikuinen on siis psykologisesti nuorta jonkin verran kehittyneempi ja biologisen kehityksen niin sanotun huipun saavuttanut 18–30-vuotias, omillaan asuva ja on joko lopettelemassa toisen asteen opintojaan ammattikoulussa tai lukiossa, aloittamassa korkeakouluopintojaan tai siirtymässä työelämään. Hän on myös muodostanut jonkinlaisen kuvan siitä millaisessa maailmassa hän elää ja mikä hänen paikkansa siinä mahdollisesti on ja omaa myös mielipiteen siitä onko uskonnolla ja hengellisyydellä tai henkisyydellä sijaa hänen elämässään.

2.2 Uskonto nuoren aikuisen elämässä

Siinä missä aikaisemmat sukupolvet ovat lähes aina kuuluneet kirkkoon koko ikänsä tai liittyneet takaisin seurakuntaan vanhemmalla iällä, kun elämänkysymykset ovat alkaneet mietityttämään, nuori aikuinen ei niin välttämättä tee. Kun vanhemmat ikäpolvet tuntevat kirkon auktoriteetin tutuksi ja turvalliseksi, kokevat nuoret aikuiset sen vieraaksi ja ehkä hieman tungettelevaksi ja vanhanaikaiseksi. Kaikki tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteivätkö nuoret aikuiset olisi uskonnollisia tai etteivätkö he uskoisi Jumalaan.

Nuorten aikuisten suhtautumisessa uskontoihin on tyypillistä asennoituminen, jota voi kutsua "kevyt uskonnollisuudeksi" tai "kevytjäsenyydeksi". Kyse ei ole ensisijaisesti keveästä hengellisyydestä, vaan keveys viittaa tässä yhteydessä ennen kaikkea sitoutumisen asteeseen uskonnolliseen organisaation ja sen määrittelemään opilliseen kokonaisuuteen. Uskotaan, mutta ei niin kuin kirkko opettaa. Kirkon toimintaan osallistuminen on vähentynyt ja sitoutuminen kristinuskon opilliseen kokonaisuuteen on heikentynyt selkeästi. Uskonnolliset instituutiot eivät enää näyttäyty hengellisinä koteina ja turvasatamina, vaan yhä useampi kokee ne tukahduttavina uskonnollisina auktoriteetteina, joissa ei ole tilaa itsensä etsimiselle. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 42.)

Nuori aikuinen siis haluaa itse muokata oman hengellisen elämänsä sisällön ja valitsee siihen itseään miellyttäviä osa-alueita eri paikoista ja haluaa olla eritoten henkinen, ei niinkään hengellinen tai ei ainakaan sanan perinteisessä merkityksessä. Uskonnolla on kuitenkin edelleen merkitystä ja arvoa ihmisten elämässä ja yhteiskunnassa, mutta ei kuten ennen. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 46.) Kyse ei siis ole niinkään siitä, että Suomi olisi maallistumassa, vaan nuoremmat ihmiset hakevat hengellisiä kokemuksiaan muualta kuin kirkon penkistä.

Nuori aikuinen ei omaa uskonnollisuuttaan ja hengellisyyttään miettiessään välttämättä nojautu täysin Raamatun oppeihin vaan, kuten aiemmin mainittu, koko-

aa siitä ja muista haluamistaan kohteista oman maailmankuvansa. Näitä kohteita voi olla myös tieteellisestä näkökulmasta, joka on ennen aina nähty uskonnollisuuden ja hengellisyyden poissulkevana näkökulmana. Emeritusprofessori Antti Eskola käsittelee samankaltaisia teemoja kirjassaan *Yksinkertainen usko*, jossa hän kuvaa hyvin paljon juuri tätä erityisesti nuorten aikuisten suosiossa olevaa uskonnonharjoittamistyyliä. Sen sijaan, että hän kutsuisi sitä tee-se-itse-uskonnoksi, hän kutsuu sitä kirjan nimen mukaisesti yksinkertaiseksi uskonnoksi. Samalla hän nostaa esiin kysymyksen, onko kristinusko se ”oikea” uskonto, vai voisivatko nämä niin kutsutut pakanauskonnot kuitenkin pohjimmiltaan olla saman tuntemattoman erilaisia tulkintoja. (Eskola 2006, 11.)

Eskola tekee myös eron yksinkertaisesti uskovan ja uskovaisen välillä samalla tapaa kuin Hauta-aho ja Tornivaara kirjassaan kertovat, että nuori aikuinen korostaa olevansa henkinen, mutta ei hengellinen. Ottaen huomioon Eskolan sekä Hauta-ahon ja Tornivaaran kirjoissa esiintyvät samankaltaisuudet voidaan olettaa, että tämä nykyaikainen niin kutsuttu yksinkertainen usko on keskeistä ja yleistä nuorten aikuisten elämässä. Tämän uudenlaisen uskomisen vastapainoksi edelleen löytyy tätä niin sanotun vanhan koulukunnan uskovaa ja uskonnonharjoittajaa.

Nykyinen kirkosta eroaminen ei siis oikeastaan ole seurakuntien ja kirkon syytä, vaan kyseessä on enemmänkin uuden tyyppinen liike. Salomäki kirjoittaakin kirjassaan *Herätysliikkeisiin sitoutuminen ja osallistuminen* kuinka uusi liike joutuu useimmiten kahnaukseen vakiintuneen järjestyksen kanssa. Tämä on juuri se, mitä kirkko ja yksittäiset seurakunnat käyvät läpi ja kyseinen liike voi joko kadota tyystin tai se koetaan normaalina asiana. (Salomäki 2010, 75.) Toisaalta myös syynä tähän voi olla jo kotoa opittu tapa-uskovaisuus; kuulutaan kirkkoon, koska niin se on aina ollut, mutta ei kuitenkaan osallistuta seurakunnan toimintaan, jumalanpalvelukseen tai muuhunkaan toimintaan.

2.3 Seurakuntayhteys

Vanhemmat odottavat usein, että seurakunta antaa apuaan – ja joskus myös, että seurakunta huolehtisi lapsen kristillisestä kasvatuksesta, koska on alan asiantuntija. Kirkon jumalanpalveluskasvatuksen eräs tehtävä on rohkaista koteja kantamaan omaa vastuutaan lapsen kasvatuksesta myös kristillisen kasvatuksen ja jumalanpalveluselämään kasvamisen alueilla. Siksi seurakunnissa on hyvä miettiä, miten lapsen, nuoren ja kotien hengellistä elämää voidaan tukea niin, että jokainen voi kasvaa Jumalan yhteydessä omassa elämänvaiheessaan, omine kysymyksineen. (Lindfors, 2008, 255.)

Useat nuoret aikuiset ovat ajautuneet perinteisen nuorisotoimen tavoittamattomiin eri syistä: osa on muuttanut koulun tai töiden perässä toiselle paikkakunnalle eikä ole löytänyt uuden seurakunnan toimintaan mukaan, toiset eivät ehkä ole löytäneet itselleen mieluisaa toimintaa. Jotkut nuoret ovat ehkä rippikoulun jälkeen hakeutuneet isokoulutukseen ja sitä kautta pysyneet muutaman vuoden aktiivisena jäsenenä, mutta loppujen lopuksi kasvaneet perinteisestä nuorisolle suunnatusta toiminnasta ulos. Myös mahdollinen lapsen syntymä voi rajoittaa osallistumista seurakunnan toimintaan hoitopaikan puutteen takia ja myöhemmin, kun lapsi olisi tarpeeksi vanha, voi ajatus seurakunnan toimintaan osallistumisesta tuntua vieraalta. Joissain tapauksissa nuoren aikuisen ainoa merkittävä kosketus seurakuntaan ja sen toimintaan voi olla oma rippikoulu.

Siinä, missä nuori rippikouluikäinen etsii itseään ja pohtii omaa identiteettiään, nuori aikuinen pohtii enemmän omaa arvomaailmaansa ja arvojaan ja asenteitaan. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 78–80). Tämä saattaa johtaa ristiriitaan oman ja kirkon edustaman arvomaailman kanssa ja on myös osasy siihen, miksi jotkut nuoret aikuiset katoavat seurakunnan toiminnan piiristä rippikoulun jälkeen. Samalla myös nuori aikuinen voi toivoa seurakunnalta tätä oman identiteetin ja arvomaailman tutkimista rakentavaa ja tukevaa toimintaa, jota perinteinen nuorten toiminta ei välttämättä tarjoa.

Tämän yksilöllisen ja vapaamman niin sanotun tee se itse-uskonnon ja kevyen sitoutumisen lisäksi nuoret aikuiset ovat seurakunnille suuri haaste, koska elämän suuret kysymykset ja kuolemanjälkeiset kysymykset eivät ole nuorille aikuisille ajankohtaisia ja useimmat eivät niitä edes suuremmin pohdi. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 43). Vastavuoroisesti asiat, jotka nuoria aikuisia askarruttavat ja elämän suuret kysymykset, joita he miettivät, voivat olla sen tasoisia ettei kirkkoa tai seurakunnan työntekijää edes harkita avun lähteenä, vaan apu ja tuki löydetään vertaisryhmistä tai muista hengellisistä piireistä. Samalla myös ei voida sanoa varmaksi, että myöhemmin, kun kyseiset kysymykset tulevat ajankohtaisiksi ja alkavat askarruttaa, tämän päivän nuoret aikuiset tuntisivat olonsa mukavaksi palata takaisin seurakunnan piiriin.

Kuten aikaisemmin on mainittu, usealla nuorella ja nuorella aikuisella seurakuntayhteys katkeaa, kun he aloittavat opiskelut toisella paikkakunnalla, eivätkä uudella paikkakunnalla välttämättä tiedä seurakunnan toiminnasta mitään tai kiireiden takia niihin ei ole aikaa. Jotkin seurakunnat koettavat lieventää tästä johtuvaa toiminnan ulkopuolelle jäämistä lähettämällä kaikille vastamuuttaneille seurakunnan jäsenille tietopaketin seurakunnasta ja sen eri toimintamuodoista. Näin toimii esimerkiksi Ylivieskan seurakunta. Toiset seurakunnat taas tekevät tiivistä yhteistyötä lähialueensa seurakuntien kanssa, jos kyseisellä paikkakunnalla on joko toisen asteen tai korkea-asteen oppilaitoksia ja tutustuttavat oman seurakuntansa nuoret kyseisiin seurakuntiin ja heidän tarjoamaan toimintaan alustavasti.

Kaikki eivät kuitenkaan muuta toiselle paikkakunnalle, vaan pysyvät kotikaupungissa ja samassa seurakunnassa kuin nuoruutensa aikana, mutta ovat silti seurakunnan toiminnasta poissa. Kyseiset tilanteet voivat johtua seurakunnan toiminnan puutteellisuudesta tai sen yksipuolisuudesta, nuorella aikuisella voi olla

pieniä lapsia, joiden hoitaminen estää toimintaan osallistumisen tai ihan vain koska seurakunnan toiminnassa kulkeminen ei ole koskaan tullut tavaksi. Useimmilla nuorilla ensimmäinen kosketus seurakunnan toimintaan on rippikoulussa, ja varsinkin rippikoulumerkkejä kerätessä. Tämä niin sanotusti pakotettu tutustuminen voi osalle nuorista tuntua tympeältä ja viedä viimeisenkin mielenkiinnon seurakunnan järjestettyä toimintaa kohtaan, johtaen vanhemmalla iällä mielenkiinnottomuuteen tarjottua toimintaa kohtaan.

Tampereella pidetyssä kyselyssä selvitettiin nuorten aikuisten suhdetta kirkkoon ja hengelliseen elämään viisi vuotta rippikoulun jälkeen. Kyselyssä huomattiin, että noin joka kolmas isosena toiminut olisi valmis osallistumaan vähintään kerran kuukaudessa järjestettävään toimintaan. Sama luku isoskoulutukseen menemättömien keskuudessa oli noin joka kymmenes. Neljännes vastaajista ei taas ollut kiinnostunut seurakunnan toiminnasta ollenkaan. Syitä tähän haluttomuuteen osallistua haluttiin selvittää ja suurimpia syitä olivat, ettei seurakunnan tarjoama toiminta kiinnosta, hengellinen elämä on täysin vierasta ja kiire muiden harrastusten parissa. Vika ei kuitenkaan välttämättä ole tarjonnassa, sillä noin viidennes kyselyyn vastanneista sanoi, että seurakunnan toiminta ei kiinnosta edes uudistettuna. (Niemelä 2007, 149–152.)

Terhi Paananen tiivistää tämän mielenkiinnottomuuden toimintaa kohtaan mielestäni hyvin artikkelissaan Nuorteniltojen puolesta:

Jos nuorteniltojen perinne on katkennut, on vaikea aloittaa uudestaan. Kokeneilla työntekijöillä ja seurakuntalaisillakin saattaa vielä olla muistissa turhauttavia kokemuksia. Joissain seurakunnissa nuortenillat toimivat edelleen tai ovat uudestaan alkaneet vetää nuoria puoleensa. (Paananen 2005, 113.)

2.4 Nuori aikuinen seurakunnan jäsenenä

Aikaisemmissa kappaleissa on puhuttu enimmäkseen kirkosta eronneista nuorista aikuisista. Syitä eroamiseen ovat olleet näkemyserot kirkon opetuksien kanssa, mediassa esille nousseen kohun takia tunnekuohun vallassa tehty eroamispäätös tai ihan vain, koska ei koe olevansa uskonnollinen missään muotoa ja kirkkoon kuuluminen täten koetaan turhaksi. On kuitenkin huomioitavaa, että kirkkoon kuuluvia nuoria aikuisiakin on, valtavista eroamismääristä huolimatta. Jotkut heistä osallistuvat seurakuntansa toimintaan aktiivisesti kun taas toiset ovat heitä, jotka eivät osallistu ollenkaan, tai käyvät kerran vuoteen joulukirkossa ja ovat muuten seurakunnan työntekijöiden saavuttamattomissa.

Nykyaikana esillä olevassa keskustelussa nuorista aikuisista ja heidän suhteestaan kirkkoon usein keskitytään vain siihen kuinka nuoret aikuiset saataisiin takaisin kirkon jäseneksi, samalla unohtaen heidät jotka sitä edelleen ovat. Tällainen niin sanottu laiminlyönti saattaa johtaa siihen, että kyseiset nuoret aikuiset saattavat kokea itsensä unohdetuiksi ja pettyvät kirkkoon ja sen toimintaan. Omasta mielestäni tästä johtuvat eroamiset ovat huomattavasti tärkeämpiä ottaa huomioon kuin jonkin mediakohun takia eronneet, koska kyseisillä ihmisillä on tuskin ollut mitenkään erityisen läheinen suhde kirkkoon alun perinkään. Toki on suotavaa huomioida heidät, mutta ei kirkkoon vielä kuuluvien kustannuksella.

Millainen sitten on seurakuntaan kuuluva ja sen toimintaan osallistuva nuori aikuinen? Onko heitä edes oikeasti olemassa, vai onko kyseessä vain olettaus? Seurakunnan toimintaan aktiivisesti osallistuvasta nuoresta aikuisesta tehdyt tutkimukset yleensä ovat kokonaisvaltaisia katsauksia nuoren aikuisen suhteeseen kirkkoa kohtaan tai hengellisyyteen. Hanna Salomäen tutkimus: Herätysliikkeisiin sitoutuminen ja osallistuminen (2010) sivuaa tätä aihetta yleisellä tasolla kartoitta-

essaan herätysliikkeiden jäsenien osallistumista seurakunnan toimintaan. Tutkimuksessa asiaa lähestytään herätysliikkeiden näkökulmasta ja hieman vertaillaan yhteyttä herätysliikkeeseen kuulumisen ja kirkon toimintaan osallistumisen välillä. Tutkimuksessa ei valitettavasti eri kysymysten kohdalla eritellä muuten kuin herätysliikkeiden ja joissain harvoissa tapauksissa sukupuolen perusteella, mutta mielestäni tutkimuksesta voi saada suuntaa antavaa tietoa.

Kyselyjen vastaajat olivat eri herätysliikkeiden kesäjuhille osallistujia ja kysymyksissä kartoitettiin kirkkoon kuulumista, osallistumisaktiivisuutta seurakunnan toimintaan ja näkemystä omasta uskonnollisesta identiteetistään. Herätysliikkeiden jäsenet ovat yleisesti ottaen valmiimpia kutsumaan itseään uskovaisiksi, kun taas keskivertosuomalainen kirkon jäsen mieltää itsensä enemmän joko kristityksi tai luterilaiseksi. (Salomäki 2010, 209.)

Tutkimuksessa nousi esille myös eräs toinen huomattava asia liittyen kirkkoon kuulumiseen ja kirkon toimintaan osallistumiseen. Siinä missä niin sanotusti tavallisia kirkon jäseniä oli vuoden 2007 lopussa noin 80 %, vastaava luku herätysliikkeisiin kuuluvien keskuudessa on, Nokia Missiota lukuun ottamatta, yli 90 %. Samalla myös herätysliikeväki on mukana kirkon toiminnassa huomattavasti aktiivisemmin, mikä on ymmärrettävää, kun ottaa huomioon, että yleensä herätysliikkeeseen kuuluvan elämän keskiössä on usko toisin kuin keskivertosuomalaisella. Eroavaisuuksista huolimatta kokonaiskuva on kuitenkin samantapainen herätysliikkeiden jäsenten ja tavallisen kirkkokansan välillä; miehet ovat passiivisempia ja todennäköisempiä eroamaan kirkosta ja keski-ikää lähestyttäessä yhä harvempi kuuluu kirkkoon. (Salomäki 2010, 206–210.)

Miksi kuitenkin useassa seurakunnassa harmitellaan nuorten aikuisten katoamista? Joissain tapauksissa toki koko asia on helposti selitettävissä sillä, että herätys-

liikkeillä on yleensä heidän omat toimintansa ja kokoontumisensa, mutta ei kuitenkaan kaikissa. Toisaalta tutkimuksessa ei erotella esimerkiksi perinteisiä messuja ja jumalanpalveluksia hieman harvinaisemmista nuorten aikuisten raamattupiireistä vaan puhuu yleisesti kirkon toiminnasta. Voi siis olla, että nuoret aikuiset osallistuvat seurakuntien tarjoamaan toimintaan, mutta he jäävät ehkä huomauttamatta muun kirkkokansan joukosta. Tähän yhdistettynä viimeaikaiset suuremmat eroamisryöpyt niin moni seurakunta on voinut hätäntyä siitä, että nuoret aikuiset katoavat kirkon piiristä, vaikka eivät sitä olisikaan välttämättä tekemässä.

Kirkkoon kuuluva nuori aikuinen saattaa olla herätysliikkeen jäsen tai seurakunnan toimintaan tavallista kirkon jäsentä aktiivisemmin osallistuva. Hän on myös valmiimpi määrittelemään itsensä uskovaiseksi ennemmin kuin kristityksi. Seurakuntien huolet nuorten aikuisten katoamisesta kirkon toiminnan piiristä saattavat johtua siitä, että mieltä painavissa asioissa nuori aikuinen kääntyy mahdollisen herätysliikkeensä edustajien puoleen ennemmin kuin seurakunnan työntekijöiden ja kirkon toimintaan osallistuessaan helposti voi sekoittua muuhun kirkkokansaan vahvistaen seurakuntien käsitystä nuorten aikuisten passiivisuudesta.

Toiminnan suunnittelussa nämä seikat olisi hyvä ottaa huomioon seurakunnan tilanteesta riippuen. Samalla myös muistaa, että vaikka huomio olisikin pääosin suunnattu kirkosta eronneiden takaisin saamiseen, ei kirkon jäsenenä vielä olevia kannata unohtaa. Joissain tapauksissa olisi jopa suotavaa keskittyä enemmän heihin, jotka vielä kirkon jäsenenä ovat täten antaen heille positiivisen ja välittävän kuvan seurakunnastaan ja täten vahvistaen heidän seurakuntayhteyttään. Tällä tavoin myös kyseisten nuorten aikuisten lapset ovat todennäköisemmin seurakuntansa toiminnassa mukana pienestä pitäen, luoden siihen jonkinlaisen rutiinin, joka voi jatkua läpi koko elämän.

3 KALAJOEN SEURAKUNTA

Kalajoen seurakunnan kokonaisväkimäärä vuoden 2014 viimeisimmän raportin mukaan oli 11 738 henkilöä, joista 18-30-vuotiaita on 1411. (Peltola 2014.) Työalalla siis olisi niin sanottuja asiakkaita, mutta tavoitettavuus ja jo katkennut seurakuntayhteys tekevät uuden toiminnan käynnistämisestä tavallista haastavampaa. Opinnäytetyössä keskityttiin Kalajoen kirkonkylällä tai sen lähialueella asuviin nuoriin aikuisiin, koska Himangan kappeliseurakunnalla on oma nuorten ja nuorten aikuisten toimintansa ja Raution kappeliseurakunnassa ei tällä hetkellä ole erikseen järjestettyä toimintaa nuorille tai nuorille aikuisille.

3.1 Aikaisempi nuorten aikuisten toiminta

Tällä hetkellä Kalajoen seurakunta ei järjestä yksinomaan nuorille aikuisille tarkoitettua ja suunnattua toimintaa, vaan se on paikoittain yhdistetty nuorten toimintaan. Joulukuussa järjestetään Adventti-leiri, jossa hiljennytään joulun sanoman äärelle ja samalla askarrellaan adventti- ja joulukoristeita. Kerran kuukaudessa yhteistyössä Kalajoen kristillisen opiston kanssa järjestetään Nuorekas Iltakirkko, joka on myös suunnattu sekä nuorille että nuorille aikuisille. Seurakunta myös järjestää joka kevät retken Powerpark-huvipuistoon, joka on tarkoitettu kaiken ikäisille. Vaikka kyseessä onkin suosittu retki, jolle yleensä riittää runsaasti lähti-jöitä herää kuitenkin kysymys, että kuinka moni mieltää kyseisen kaltaiset huvipuistoretket seurakunnan toiminnaksi.

Adventti-leiri on aikaisemmin ollut vain nuorille aikuisille tarkoitettu leiri, mutta laajennettiin koskemaan myös nuoria, koska ilmoittautumismäärät olivat joka kerta liian vähäiset, parhaimmassa tapauksessa kymmenkunta. Leirin järjestäminen

riippuu hyvin pitkälti leirille ilmoittautuneiden määrästä ja tästä johtuen leirille ilmoittautuminen aloitetaan ja lopetetaan hyvissä ajoin ennen leiriä. Jos ilmoittautumisia saadaan tarpeeksi, leiri järjestetään ja leirin juoksevat asiat, kuten ruokailut ja mahdolliset kyydit vahvistetaan.

Näiden harvemmin järjestettävien leirien ja retkien lisäksi nuoret aikuiset ovat tervetulleita nuorteniltoihin, joita järjestetään kerran tai kaksi viikossa. Tämän lisäksi kerran kuukaudessa järjestetään XD-ilta, joka on tarkoitettu rippikoulun käyneille nuorille ja tavallisesta nuortenillasta poiketen enemmänkin ohjelmapainotteinen.

3.2 Nuorten aikuisten toiminta Kalajoen seurakunnassa-kysely

Ennen laajamuotoisempaa toiminnan suunnittelua katsottiin tarpeelliseksi suorittaa pienimuotoinen kartoitus siitä millaista toimintaa itse nuoret aikuiset toivoisivat järjestettävän. Samalla heillä olisi myös mahdollisuus ilmaista heille sopivimmat vuorokauden ajat sekä kuinka usein kyseistä toimintaa järjestettäisiin. Kyselyn kysymysten sisällöt käytiin läpi yleisellä tasolla nuorisotyönohjaaja Hanne Konttilan kanssa, että mitä osa-alueita toimintaan liittyen olisi hyvä kartoittaa. Tästä kysymykset muotoiltiin ja ne, jotka vaikuttivat turhemmilla eivätkä välttämättä antaneet lisäapua toiminnan suunnitteluun jätettiin pois (LIITE 1).

Alkuperäisenä tavoitteena oli saada nuorisotyön piirin ulkopuolelle jäänyt 25–30-vuotiaiden ikäryhmä aktivoitua. Täten kysely suunnattiin erityisesti tälle ikäryhmälle. Yhteistyössä kirkkoherranviraston kanssa pyysimme osoitetietoja valmiiksi tulostettuina osoitetarra-arkeille yhteensä 13 sivua. Samassa osoitteessa asuville lähetettiin yhteinen kutsu molempien nimillä ja kaiken kaikkiaan kutsuja lähetettiin yhteensä 226 seurakuntalaiselle (LIITE 2).

Valitettavasti tämä kirjallisen kutsun lähettäminen ei saanut aikaan sen kaltaista vastaajamäärää mitä oli toivottu, sillä alustavasti Hanne arvioi, että 20–30 vastaajaa olisi positiivisesti yllättävä määrä ottaen huomioon, kuinka vaikeaa uuden toiminnan käynnistäminen Kalajoen seurakunnassa on aikaisemmin ollut. Määräaikaan mennessä kyselyyn oli vastannut kahdeksan henkilöä, joista vain neljä oli tästä kutsun saaneiden ikäryhmästä. Tästä odottamattoman vähäisestä vastausmäärästä johtuen jouduimme hieman miettimään, kuinka asian kanssa edetään. Loppujen lopuksi päätimme laajentaa kyselyn kohderyhmää 18–30 vuotiaisiin ja samalla olla yhteydessä Kalajoen lukioon, ammattiopisto Artemaan sekä Kalajoen kristilliseen opistoon. Kysely oli tarkoitus teettää mahdollisuuksien mukaan paikan päällä varmistaaksemme mahdollisimman suuren vastaajamäärän ja samalla tarjota mahdollisuutta kysyä kysymyksiä aiheeseen liittyen.

Aiheesta lähetettiin yhteinen sähköposti kaikkien kolmen koulun rehtorille (LIITE 3). Muuttuneiden suunnitelmien takia kyselyn pitämisen ajankohdaksi valittiin 10–12.2 ja näistä päivistä se, mikä kouluille sopisi parhaiten. Lukio joutui kieltäytymään, koska samaan aikaan alkoi ylioppilaskirjoitukset ja täten aikaa ei ollut. Kristilliselle opistolle myöskään ei löytynyt sopivaa aikaa ja Arteman rehtori ei vastannut sähköpostiin lainkaan. Näistä takaiskuista huolimatta sekä Kalajoen kristilliselle opistolle että lukiolle toimitettiin linkki kyselyyn ja pienimuotoinen ohjeistus siihen liittyen, joka sitten välitettiin edelleen opiskelijoille ja he saivat vastata kyselyyn omalla ajallaan ja mielenkiinnollaan. Kyselyä mainostettiin myös Kalajoen nuorisotyön Facebook-sivulla sekä nuorten illoissa suu-sanallisesti kaikille ikäryhmään kuuluville.

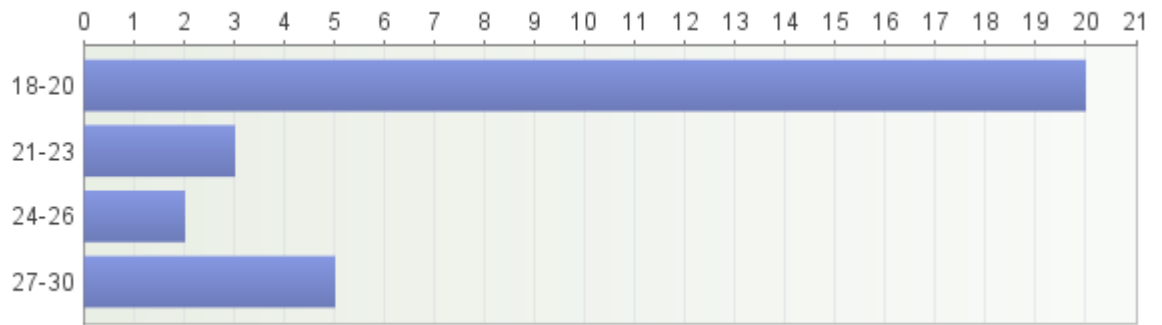
Tämän niin sanotun toisen kyselykierroksen tulokset yhdistettiin aikaisempien kyselyvastausten kanssa ja kokonaisvastausten määräksi saatiin 30, mikä nyt ei

Kalajoen seurakunnan koon huomioon ottaen vaikuta paljon, mutta tarkoituksena oli saada suuntaa antavia vastauksia toiminnan suunnittelun avuksi. Kyselyn pohjalta myös pohdittiin, että olisi hyvä, jos ensimmäinen kokoontumiskerta koostuisi osittain myös avoimesta keskustelusta ja suunnittelusta liittyen nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuuteen ja se mahdollistaisi myös avoimien kysymysten tarkempaa läpikäyntiä ja ideointia. Samalla myös kyselyyn vastanneet voisivat avata tarkemmin omia vastauksiaan ja nuorisotyön puolesta voitaisiin vastata tietynlaisen toiminnan toteuttamismahdollisuuksista.

3.3 Kyselyn vastaukset

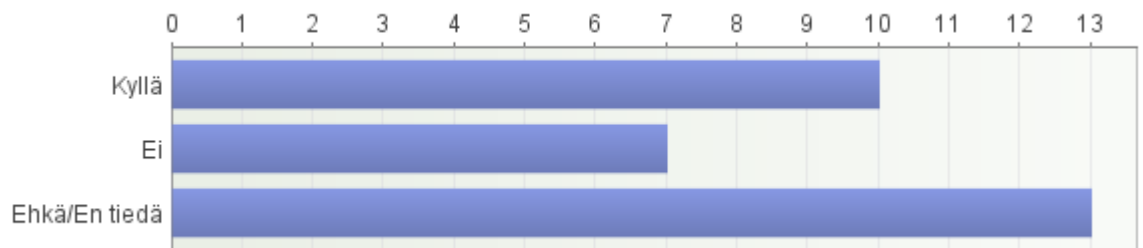
Kyselyn perimmäisenä tarkoituksena oli kartoittaa alustavasti haluavatko nuoret aikuiset heille erityisesti suunnattua toimintaa, kuinka usein, mihin aikaan viikosta ja vuorokaudesta sekä mahdollisuus ehdottaa millaista toimintaa he itse halusivat. Samalla myös haluttiin ottaa erityisesti huomioon jo perheen perustaneet nuoret aikuiset, jotka eivät voi osallistua heille tarkoitettuihin tapahtumiin esimerkiksi lasten hoitopaikan puutteen takia. Vaikkakin suurin osa vastaajista oli nuorempia, kuin alun perin oli suunnitelmissa, löytyi heidän joukostaan nuoria aikuisia jotka voisivat osallistua Kalajoen seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan vielä vuosia.

Kaikista kyselyyn vastanneista 20-vuotiaita tai sen alle oli suurin osa, yhteensä 20 vastaajaa (66,6 %), 21–23-vuotiaita kolme (10 %). Vähiten vastaajia löytyi ikähaarukasta 24–26-vuotiaat, heitä oli vain kaksi (6,66 %) ja ikäjakauman vanhempaa päätä, 27–30 vuotiaita, edusti viisi vastaajaa (16,6 %) (KUVIO 1).

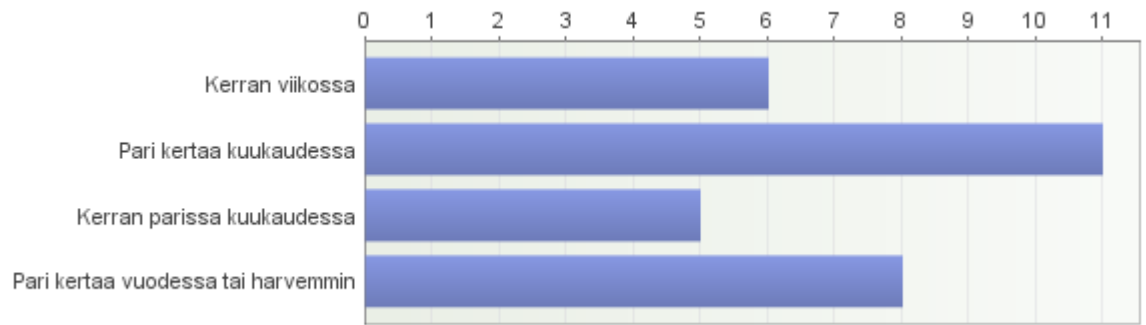
KUVIO 1. Minkä ikäinen olet? (N=30)

Kiinnostuksesta säännölliseen toimintaan osallistumisesta kysyttäessä 10 henkilöä (33,3 %) olisi kiinnostunut säännöllisestä toiminnasta. Vastaavasti seitsemän vastaajaa (23,3 %) ei ole kiinnostunut ja 13 vastaajaa (43,3 %) ei osaa sanoa (KUVIO 2).

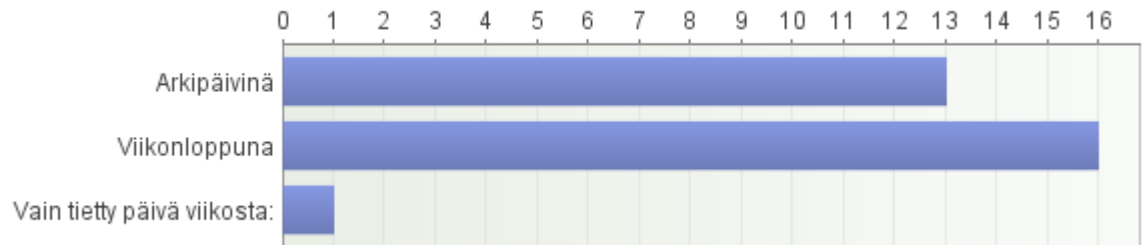
KUVIO 2. Olisitko kiinnostunut osallistumaan seurakunnan järjestämään säännölliseen nuorten aikuisten toimintaan? (N=30)

Viikoittaista toimintaa toivoisi kuusi vastaajaa (20 %), kun taas 11 vastaajaa (36,6 %) olisi tyytyväisempi muutamaan kertaan kuukaudessa. Noin joka toinen kuukausi järjestettävää toimintaa toivoi viisi vastaajaa (16,6%) ja puolivuositista tai harvemmin järjestettävää toimintaa toivoivat kahdeksan vastaajaa (26,6%) (KUVIO 3).

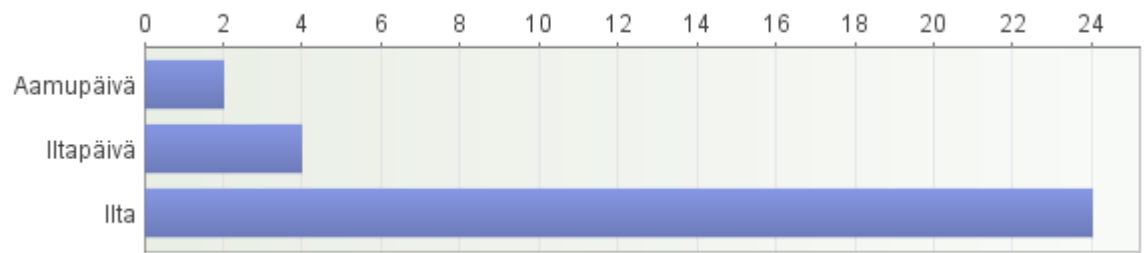
KUVIO 3. Kuinka usein olisit kiinnostunut/voisit osallistua toimintaan? (N=30)

Vastaukset mahdollisuuksista osallistua toimintaan arkena vai viikonloppuna jakautuivat kohtalaisen tasan. Vastaajista 16 (53,3 %) oli sitä mieltä että viikonloppu olisi parempi vaihtoehto, kun taas arkipäivät sopivat paremmin 14 (46,6 %) vastaajista. Yksi vastaaja tarkensi että vain tiistai tai torstai olisi hänelle sopivia päiviä (3,33%) (KUVIO 4).

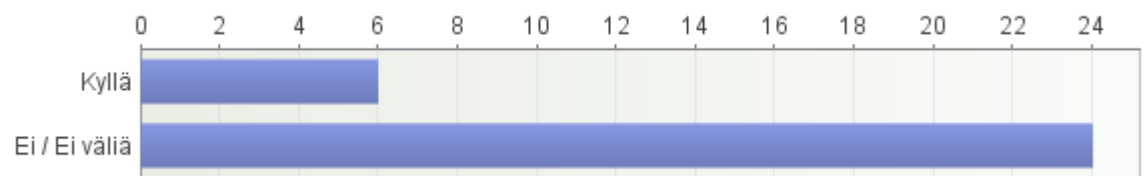
KUVIO 4. Mihin aikaan viikkoa voisit parhaiten osallistua toimintaan? (N=30)

Sopivin vuorokauden aika järjestetyille toiminnalle oli suurimman osan, 24 vastaajan (80 %) mielestä ilta, neljälle vastaajalle (13,3 %) iltapäivä ja kahdelle vastaajalle (6,66 %) aamupäivä sopisi parhaiten (KUVIO 5).

KUVIO 5. Mikä olisi mieluisin/sopivin ajankohta toimintaan osallistumiseen? (N=30)

Toiminnan ohkeen järjestettävää lastenhoitoa toivoi kuusi vastaajaa (20 %), kun taas 24 vastaajalle (80 %) sillä ei ollut väliä tai eivät tarvitse sitä (KUVIO 6).

KUVIO 6. Toivoisitko, että toiminnan ohessa on järjestetty lastenhoito? (N=30)

Toiminnan muodoista kysyttäessä vastaajille annettiin muutama valmis vaihtoehto sekä mahdollisuus ehdottaa muunlaista toimintaa. Useamman vaihtoehdon valitseminen oli mahdollista ja yksittäisiä vastaajia oli 29. Nuorten aikuisten avoimia ovia toivoi 11 vastaajaa (37,9 %), samoin raamattuhetkiä toivoi 11 vastaajaa (37,9 %). Nuorten aikuisten leiriä toivoi 13 vastaajaa (44,8 %). Näiden lisäksi seitsemän vastaajaa (24,1 %) olivat kirjanneet omia ehdotuksiaan, konserteista ja reisuista keskustelutilaisuuksiin ja luentoihin uskonnoista ja uskonnollisuudesta sekä yhdessä liikkumista ja pelaamista (KUVIO 7).

KUVIO 7. Millaista toimintaa toivoisit nuorille aikuisille järjestettävän? (N=29)

Kaiken kaikkiaan kysely tuo ilmi, että nuorille aikuisille suunnattua omaa toimintaa toivottaisiin järjestettävän Kalajoen seurakunnassa ja sitä toivovat erityisesti nuoret lukio- ja ammattikouluopintojaan viimeistelevät. Tästä huolimatta myös hieman vanhemmat jo perheen perustaneet nuoret aikuiset toivoisivat heille suunnattua toimintaa ja olisivat halukkaita osallistumaan siihen. Erona perinteiseen toimintaan on se, ettei toiminnan tarvitse olla viikoittaista vaan harvemmin järjestettävää. Samalla toiminnan sisällön toivotaan olevan hengellisempää ja keskustelupainotteisempaa.

Suurin ongelma uuden toiminnan suunnittelussa ja sen käynnistämisessä on nuorten aikuisten tavoitettavuus erityisesti niiden, jotka eivät ole muutamaan vuoteen osallistuneet mihinkään seurakunnan järjestämään toimintaan. Mitä kauemmin he ovat olleet poissa seurakunnan toiminnan piiristä, sitä vaikeampi heitä on saada siihen takaisin, vaikka heillä olisi lapsia jotka osallistuvat aktiivisesti seurakunnan toimintaan. Tämä tulee myös hyvin selkeästi esille vähäisissä vastausmäärissä erityisesti ottaen huomioon, että kyselyä mainostettiin aktiivisesti ja usealle vielä lähetettiin kutsu asiasta ja vastausaikaa annettiin runsaasti.

4 NAAKKA-ILTAMAT

Opinnäytetyön ja toiminnan nimeä mietittäessä parin tapaamiskerran aikana ja pitkällisen pohdinnan jälkeen syntyi yhteinen ajatus siitä, ettei nimi voi olla mikään neutraali ja tylsän kuuloinen. Toki itsessään opinnäytetyön nimenä toimisi joku yksinkertainen selittävä otsikko kuten nuorten aikuisten toiminnan kehittäminen Kalajoen seurakunnassa, mutta halusimme antaa sille nimen, joka toimisi tarvittaessa myös itse toiminnan nimenä. Jos toiminnan nimi olisi jotain hieman erikoisempaa kiinnittää se huomion paljon helpommin ja näin on myös toimittu muutaman muun Kalajoen seurakunnan toiminnan kanssa. Loppujen lopuksi nimeksi päätettiin Nuorten Aikuisten Aktivoiminen Kalajoen Kirkon Alueella, eli lyhennettynä NAAKKA.

4.1 Kehittämistehtävä

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa alustavasti ja käynnistää nuorille aikuisille tarkoitettua toimintaa Kalajoen seurakunnan alueella pääasiallisesti itse Kalajoen kaupungissa. Toiminnan kohderyhmäksi alun perin otettiin 25–30-vuotiaat, eli nuoret aikuiset jotka eivät käy enää nuorten illoissa ja jotka eivät kirkossa käy muuten kuin rippijuhlissa, häissä tai hautajaisissa. Nuorille aikuisille on aiemminkin yritetty järjestää omaa toimintaa, mutta kävijöiden puuttuessa ne on lopetettu aika pian aloittamisen jälkeen, tai niistä on tehty sekä nuorille että nuorille aikuisille suunnattuja.

Alkuperäisestä 25–30-vuotiaiden kohderyhmästä jouduttiin siirtymään 18–30-vuotiaisiin johtuen vähäisestä vastausmääristä kyselyyn. Toisaalta tällä tavoin saataisiin nuoremmat siirtymään luontevasti nuorten toiminnasta nuorten aikuisten

toimintaan aikaisessa vaiheessa. Täten nuoremmilla on jonkinlainen käsitys siitä millaista toimintaa on jo olemassa ja kuinka he voivat vaikuttaa sen sisältöön. Samalla kuitenkin voitaisiin ottaa huomioon ikäryhmän vanhempien edustajien joukosta löytyvien kiinnostuneiden mielipiteet ja toiveet huomioon ja antaen myös heille mahdollisuuden vaikuttaa.

Uusien toimintamuotojen rakentaminen nuorten aikuisten kohderyhmälle vaatii perusteellista taustatyötä ja asioiden loppuun asti viemistä. Kun puhutaan aktiivisinta elämänvaihetta elävästä ihmisjoukosta, jonka vapaa-aika ja huomio ovat äärimmäisen kilpailtuja, kutsuvan toimintamuodon sisällöltä, toteutukselta ja erityisesti viestinnältä vaaditaan paljon. Toimintamuoto pitää rakentaa pitkällä tähtäimellä, määrätietoisesti laatuun ja näkyvyyteen panostaen, vapaaehtoisia valmentaa ja pienistä puroista kokonaisuutta rakentaen. Aikuisten kanssa ei pärjätä pelkästään nuorisotyön osaamisella ja perinteisillä toimintamuodoilla. Merkittävää nuorten aikuisten toimintaa on hyvin vaikeaa, jopa mahdotonta, rakentaa ”siinä sivussa”, muiden vastuualueiden ohella. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 87.)

Kuten Hauta-aho ja Tornivaara kirjassaan *Kirkosta Kiinni!* (2009) kirjoittavat, että nuorten aikuisten ryhmälle suunnattua toimintaa suunniteltaessa ei voi vain huijata jotain pikaisesti kasaan vaan se vaatii panostusta ja taustojen selvittämistä. Tähän nimenomaisesti pyrittiin satunnaisotannalla valitulle joukolle lähetetyllä kutsulla osallistua kyselyyn jossa he voisivat tuoda ilmi oman mielipiteensä ja toiveensa toiminnan sisällöstä. Samalla myös mainostus kirkollisissa ilmoituksissa ja sosiaalisessa mediassa lisäsivät näkyvyyttä kyselylle ja yhdessä niin kutsutun puskaradion kanssa toimivat jopa ehkä kutsua tehokkaampana tiedonlevittäjänä.

4.2 Toimintaosa

Kyselyn jälkeen aloitettiin itse toiminnan suunnittelu täysipainoisemmin kuin aikaisemmin. Samassa myös päätettiin, että ensimmäinen kokoontumiskerta ei ole ihan vain avoimet ovet tyyppinen tapaus ilman minkäänlaista ohjelmarunkoa vaan ilta aloitettaisiin pienimuotoisella läpikäynnillä toiminnan tulevaisuudesta yhdessä paikalle saapuneiden nuorten aikuisten kanssa. Samalla myös katsottiin kyselyn tuloksia ja keskusteltaisiin esille nousseista ehdotuksista tarjoten myös mahdollisuuden kysyä kyselyn aikana heränneitä kysymyksiä. Päivämääräksi tälle kokoontumiselle asetettiin 11.4.2014 ja mainokset siitä vietiin Kalajoen lukion ja kristillisen opiston ilmoitustauluille paria viikkoa aikaisemmin (LIITE 4) ja tilaisuudesta ilmoitettiin useampaan otteeseen Facebookissa Hanne Konttilan työprofiilin välityksellä.

Alustavan juttelun ja keskustelun mukaan hieman myös kyselyvastausten määrään pohjaten paikalle ei odotettu mitään valtaisaan yleisöryntäystä, vain kymmenkunta ihmistä. Valitettavasti vain muutama ilmoitti etukäteen olevansa tulossa ja heistäkin osa joutui yllättävien menojen takia perumaan. Samaan aikaan oli myös Fermaatti-kuoron harjoitukset johon osa aktiivisemmista nuorista aikuisista kuuluu ja täten olivat estyneitä saapumaan paikalle. Loppujen lopuksi paikalle pääsi vain yksi, mutta se samalla mahdollisti rennomman ilmapiirin jossa keskustella ja saada hieman nuoren aikuisen näkökulmaa siihen millaista toimintaa olisi hyvä olla.

Siitä huolimatta, että kävijöitä ei ollut kuin yksi, syntyi illan aikana yllättävästikin ideoita siitä mihin suuntaan toimintaa voisi alkaa kehittämään. Toiminnan järjestäminen kerran kuukaudessa lauantai-iltana vaikutti mielenkiintoiselta sekä hyvältä idealta ja ehdotuksena sisällön suhteen oli, että se vaihtelisi hieman kuukau-

desta toiseen. Tiettyjen kirkkopyhien ollessa ajankohtaisia olisi raamattupiiriä tai muuta keskustelutilaisuutta jossa puhuttaisiin ja käytäisiin läpi sen pyhän tekstejä ja toisinaan taas ulkoiltaisiin ja liikuttaisiin yhdessä. Samalla myös perustettiin Facebookiin Kalajoen seurakunnan nuoret aikuiset-ryhmä, jonka kautta tavoitettavuus saataisiin keskitettyä paremmin.

Ensimmäisen kokoontumiskerran kävijämäärän jäädessä odottamattoman olemattomaksi tulimme siihen tulokseen, että uuden kokoontumiskerran järjestäminen olisi toiminnan käyntiin saamisen kannalta enemmän kuin suotavaa. Useaan kertaan muuttuneiden suunnitelmien ja lähestyvien kesäleirien takia sopivan päivämäärän löytäminen alkoi olla hieman hankalaa. Päivämäärien läpikäynnin jälkeen seuraavan kokoontumiskerraksi päätettiin 24.5.2014. Tällä kertaa tarkoituksena oli pitää enemmänkin oikeat avoimet ovet jonka ohessa voitaisiin keskustella nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuudesta, mutta siihen ei erikseen varattaisi aikaa illasta.

Ajallisesti itse toiminnan järjestäminen tuli ehkä hieman huonoon ajankohtaan johtuen kesän leirien valmistelusta sekä säännöllisen toiminnan viimeisten kertojen suunnittelusta johtuvan rajallisesta aikataulusta. Kesän lähestyessä myös kaikki nuorten ja nuorten aikuisten toiminta jäisi lomalle. Toisen tapaamiskerran suunnittelun yhteydessä päätettiin, että koko illan tarkoituksena oli saada edes muutama nuori aikuinen käymään paikalla. Tämä auttaisi heitä hahmottamaan sen, että kyseessä on säännöllisesti järjestettävää toimintaa, joka jatkuisi kesän jälkeen.

Edellisen kokoontumiskerran tapaan asiasta tiedotettiin Facebookissa muutamaan otteeseen sekä Hanne Konttilan työprofiilissa että viime kokoontumiskerralla ideoidussa ja luodussa Kalajoen seurakunnan nuoret aikuiset-ryhmässä. Tarkoi-

tuksena oli aloittaa ilta laittamalla paikalla olevien kanssa hieman syötävää ja viettää ilta jutellen ja oleillen samalla mahdollisesti nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuudesta ja sisällöstä keskustellen. Tällä kertaa ei kuitenkaan lähdetty arvioimaan kuinka paljoa odotettaisiin vaan enemmänkin tavoitteena pidettiin sitä, että kunhan edes muutama, koska jo muutama kävijä on edistystä edelliseen kertaan.

Koko illan aikana kävijöitä oli tällä kertaa kolme joista yksi ei voinut töidensä takia jäädä koko ajaksi vaan joutui lähtemään aikaisemmin. Tästä huolimatta saimme kävijöiltä hieman lisäideoita toiminnan jatkokehittelyyn ja vahvistusta aikaisempaan pohdiskeluun muuttuvasta ja vaihtelevasta ohjelmistosta. Erityisesti yhdessä liikkuminen ja erinäisten ulkopelien pelaaminen sai kannatusta. Toisaalta se olisi myös hyvin matalan kynnyksen toimintaa johon olisi helppo tulla mukaan kenen tahansa. Lastenhoitopuolesta kukaan ei erityisemmin mitään sanonut, koska kenelläkään omia lapsia ei ollut, mutta todettiin, että lapsille järjestetty erillinen lastenhoitopaikka voisi rohkaista perheen perustaneita lähtemään mukaan toimintaan.

Toisen kokoontumiskerran jälkeen kokosimme kaiken saadun tiedon yhteen ja se kirjattiin Hannelle muistiin tulevaa syksyä ja uutta toimintasuunnitelmaa silmällä pitäen. Sen tarkemmin ei nuorten aikuisten toimintaa sillä hetkellä mietitty vaan asia jätettiin niin sanotusti hautumaan kesän ajaksi ja saatujen tietojen pohjalta aloitettaisiin pitkäjänteinen nuorten aikuisten toiminnan kehittäminen syksyn tullen.

5 ARVIOINTI

Nuorten aikuisten aktivointi Kalajoen kirkon alueella alkoi ajatuksesta yksinomaan nuorille aikuisille suunnatusta edes jotenkuten säännöllisestä toiminnasta. Toiminnan sisältöön annettiin nuorille aikuisille mahdollisuus itse vaikuttaa ja olla päättämässä kuinka kyseinen toiminta lähtisi käyntiin ja mihin suuntaan se siitä muovautuisi. Kyselyn pohjalta pidettiin kaksi tapaamiskertaa 11.4 ja 24.5 joihin kaikki nuoret aikuiset olivat tervetulleita. Molemmilla tapaamiskerroilla hieman keskusteltiin paikalla olleiden kanssa tarkemmin siitä millaista toimintaa haluttaisiin ja kuinka usein.

Järjestetystä kyselystä ja erityisesti kahdesta tapaamiskerrasta suoraan nuorilta aikuisilta itseltään saatujen tietojen pohjalta on helpompi lähteä kehittämään nuorten aikuisten toimintaa eteenpäin. Opinnäytetyö ei valitettavasti anna kovinkaan kattavaa vastausta siihen millaista toiminnan tulisi olla, mutta se on myös tosiasia itse työssä jonka tekemiseen ei ole helppoa kaavaa. Nuorisotyössä kaikki on yleensä enemmän tai vähemmän yritys ja erehdys-tasoista kokeilua siitä mikä toimii ja mikä ei. Toivon mukaan tämä opinnäytetyö kuitenkin antaa jonkinlaista suuntaaviivaa toiminnan kehittämiseen ja toivottavasti lopputulos on Kalajoen nuoria aikuisia puoleensa vetävä.

5.1 Arviointi

Alkuperäinen kohderyhmä toiminnan suunnittelussa oli jo seurakunnan toiminnan ulkopuolelle jäänyt hieman vanhempien nuorten aikuisten ryhmä, tarkemmin sanottuna 25–30 vuotiaat. Kutsu osallistua kyselyyn lähetettiin yhteensä 226 ihmiselle ja kysely oli aktiivisena hieman yli kaksi viikkoa kutsun lähettämisestä. Kah-

den viikon jälkeen kyselyyn oli tullut vain kahdeksan vastausta joista kolme osui tähän kohderyhmäksi valikoituun ikäryhmään. Kattavamman vastausmäärän saamiseksi kohderyhmän ikäjakaumaa oli laajennettava ja tästä johtuen myös mietittiin tarvitseeko jo suunniteltuja kokoontumiskertoja siirtää hieman myöhemmäksi, jotta kyselyyn vastaamiseen olisi tarpeeksi aikaa. Tätä ei kuitenkaan jouduttu tekemään, koska kysely pystyttiin järjestämään hieman kontrolloidummin ja vastaukset saataisiin kerättyä hyvin lyhyen ajan sisällä.

Kokonaisuutena opinnäytetyö ja erityisesti kyselyn järjestäminen toisen asteen opiskelijoille ajoittui hieman hankalaan aikaan. Yleensä kevättalven aikoihin kouluissa ryhdytään vähitellen valmistautumaan lähenevään kesälomaan. Tämä ilmenee koeviikkoina, ammatillisissa kouluissa saattaa olla harjoitteluiden viimeistelyä tai alustusta kesän aikana suoritettaviin harjoitteluihin, sekä tietysti lukiossa ylioppilaskirjoituksina. Tästä johtuen sopivan ajankohdan löytäminen kyselyn pitämistä varten voi olla hieman haastavaa varsinkin kun oma aikataulu on vielä tiukempi.

Koko toiminnan järjestämisen aikana ei oikeastaan missään kohtaan ole kyetty etenemään alkuperäisen suunnitelman mukaan eikä myöskään itse kokoontumisten kanssa näin voitu tehdä. Ensimmäisellä kokoontumiskerralla useampi ei päässyt kuoroharjoitusten takia ja kävijöitä oli vain yksi. Toisella kertaa ennakkoodotukset olivat jälleen, vaikkakin hieman varovaisemmin kuin aikaisemmin, kymmenen kävijän paikkeilla. Lopputuloksena oli kolme kävijää, jotka eivät itsenkään osanneet sanoa mihin muutama muu, jotka olivat sanoneet tulevansa paikalle, olivat jääneet.

Kuten opinnäytetyössä aikaisemmin mainittiin, nuorten aikuisten toiminnan suunnittelussa tarvitaan pitkäjänteisyyttä ja tarkkaa taustatyötä. (Hauta-aho &

Tornivaara 2009, 87). Käytännössä se tarkoittaa sitä, ettei yhden opinnäytetyön avulla voida ratkaista ja käynnistää yhden seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa ja sanoa suoraan, että se olisi täysin onnistunut. Aika näyttää syntyykö Kalajoelle nuorille aikuisille suunnattua säännöllistä toimintaa.

Kirkossa joskus vaikuttanut tulkinta kristillisen yhteisön luonteesta on toisaalta ollut rajoitteena suunnittelulle. Tuloksen mittaamista hengellisessä työssä on pidetty kyseenalaisena, joten on tyydytty mittaamaan vain panostusta – tai toimitu ilman sen kummempaa arviointia. (Mäkeläinen 2003, 32.)

Aikataulua suunnitellessa olisi tietysti voinut hieman paremmin ottaa huomioon mahdolliset, tai enemmänkin todennäköiset, muutokset ja vastoinkäymiset. Tämä olisi mahdollistanut sen, että kun suunnitelmat muuttuivat, olisi uudelle toimintasuunnitelmalle ollut selkeästi laajempi valikoima aikataulun suhteen, eikä asioissa olisi tarvinnut tehdä niin suuria kompromisseja ajan puutteen takia.

Parhaimmassa tapauksessa kyselyllä olisi tavoitettu huomattavasti suurempi prosentuaalinen määrä kutsutuista 25–30 vuotiaista jolloin alkuperäisen kohderyhmän toiminnan suunnittelu olisi ollut enemmän Kalajoen seurakunnan tarpeeseen. Vaikka parikymppiset lukeutuvatkin nuoriin aikuisiin moni heistä on vielä hyvin tiiviisti kiinni nuorten toiminnassa ja heitä on aina aika ajoin huomattava määrä nuorten illoissa ja vastaavissa tapahtumissa sekä erityisesti seurakunnan järjestämällä retkillä. Alkuperäisestä kohderyhmästä taas haluttaisiin saada entistä aktiivisempi kävijäryhmä seurakunnan toimintaan eikä heitä näy juuri edes kaiken ikäisille tarkoitetuissa ikäraajattomissa tapahtumissa tai retkillä.

Kuten aikaisemmin todettiin, ei opinnäytetyön tarkoituksena ollut ratkaista kaikkia nuorten aikuisten toimintaan liittyviä ongelmia Kalajoen seurakunnassa vaan tehdä alustavaa työtä siitä millaista toimintaa haluttaisiin ja samalla hieman saada

toimintaa ja sen tarkempaa suunnittelua käyntiin. Tämän opinnäytetyön tiimoilta tehdyn kartoituksen ja pohjatyön avulla Kalajoen seurakunta voi jatkaa toiminnan kehittämistä eteenpäin jonka lopputuloksena on toivon mukaan säännöllinen kävijöitä puoleensa vetävä toimintamuoto. Vaikkei itse toimintapuolella kävijämäärissä päästy kovin korkealle, saatiin niihin kuitenkin muutama aktiivisempi kävijä ja juurikin heiltä saatiin tärkeää näkemystä siihen millainen toiminta olisi heidän mielestään sopivinta heidän ikäisilleen.

5.2 Nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuus

Kysyin Hannelta millaisia suunnitelmia hänellä on nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuuden suhteen ja onko tälle syksyä järjestetty toimintaa ja jos on niin millaisia osallistujamääriä niissä on ollut. Kuukausittaista toimintaa ei ainakaan näillä näkymin olla järjestämässä. Yksittäisen teeman ympärille rakennettuja iltoja on kokeiltu ja niitä tullaan ehkä järjestämään lisää. Ensimmäinen tällainen ilta järjestettiin 3.10 ja aiheena oli kateus. Illan ohjelma koostui draamasta, Sanasta, musiikista sekä pienestä naposteltavasta. Tämän jälkeen myöhemmin illalla oli kaiken ikäisille tarkoitettu Idän Ihmeitten konsertti. Itse nuorten aikuisten illassa oli yhteensä 11 henkilöä ja se toteutettiin yhteistyössä nuorisotyöstä vastaavan papin ja Himangan kappeliseurakunnan nuorisotyönohjaajan kanssa.

Tulevaisuudessa edellä mainitun tapaisia iltoja siis tullaan silloin tällöin järjestämään ja Hannen mukaan kyseiset illat tullaan järjestämään yhteistyössä Himangan kappeliseurakunnan kanssa. Tähän syynä voi olla myös se, että Himangan omassakaan nuorten aikuisten toiminnassa ei käy kovin paljoa väkeä, tästä syystä niitä järjestetään enää harvoin. Järjestämällä yhteisiä iltoja työn määrää voidaan helposti jakaa ja iltojen kokonaisuuden suhteen on enemmän vaihtoehtoja ja liik-

kumavaraa. Loppuvuonna uutta iltaa ei todennäköisesti järjestetä, koska tarjolla on sen verran muuta toimintaa kuten adventtileiri ja Maata Näkyvissä-festarit.

Ensi vuodelle on näiden nuorten aikuisten iltojen lisäksi suunnitteilla huhtikuussa pidettävä eräänlainen Raamattukurssi tai seminaari, joka on suunnattu nuorille ja nuorille aikuisille. Kyseisellä kurssilla on tarkoituksena Hannen mukaan käydä läpi Raamattua erilaisin keinoin kuten lattiakuvat tai bibliodraama. Kyseinen kurssi tai seminaari on vielä hieman suunnitteluvaiheessa ja toteutetaan yhteistyössä Kalajoen kristillisen opiston, Uusheräyksen, Rauhan Sanan ja Hengen Uudistus Kirkossamme Ry:n kanssa. Tämän lisäksi suunnitteilla on myös Alfa-kurssi, joka on vähän niin kuin rippikoulun kertauskurssi aikuisille. Kyseinen kurssi on kuitenkin vielä pelkkä idea ja odottaa kirkkoherralta varmistusta, että sen voi järjestää.

Perinteisemmissä nuorten illoissa on kuuleman mukaan myös alkanut käymään muutama uusi nuori aikuinen joista yksi on aikaisemmin toiminut isosena. Samaisista uusista kävijöistä muutama oli ilmaissut Hannelle mielenkiintonsa olla mukana pitämässä ja valvomassa nuorten iltoja omasta tahdostaan. Tämä oli Hannenkin mukaan hieman yllättävää, mutta hän oli kuitenkin tyytyväinen, että he ovat löytäneet paikkansa ja haluavat osallistua toimintaan aktiivisesti myös vetäjän roolissa. Kaiken kaikkiaan nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuus ainakin tulevan vuoden osalta näyttää varsin hyvältä.

6 POHDINTA

Kaiken kaikkiaan vaikka kyselyn ja kahden kokoontumiskerran pohjalta saatiinkin kattavaa ja suuntaa antavaa tietoa toiminnan jatkosuunnittelua ajatellen olisi ollut suotavaa, ainakin omasta mielestäni, että kyselyyn olisi saatu huomattavasti enemmän vastauksia ja eritoten vanhemmilta jo perheen perustaneilta nuorilta aikuisilta. Tällä tavoin olisi saatu paremmin otettua huomioon heidän toiveensa, koska vaikka lähemmäs 30-vuotiaat ja vasta täysi-ikään astuneet lasketaan yhteen ja samaan kohderyhmään ovat heidän maailmansa ja mielenkiintonsa kohteet hyvin erilaiset.

Laajasti erilaiset ja monipuoliset elämäntilanteet on hyvä pitää mielessä suunnitella toimintaa laajemmalle ikäryhmälle, etteivät yhden ääripään toiveet mene toisen edelle ja toiminnasta saataisiin mahdollisimman tasapainoista. Vanhemman ikäpolven näkökulmasta toimintaa suunnitellessa varmaa tietoa ei ollut saatavilla vastaajien ikäjakaumasta johtuen. Tästä syystä ainakin tämän opinnäytetyön osalta toiminnan kokonaisilme on pääasiallisesti ikäryhmän nuorempien mielipiteiden mukaista. Toimintaa kuitenkin jatkossakin markkinoidaan kaikille alle 30-vuotiaille ja ehdotuksia otetaan vastaan myös tulevaisuudessa. Täytyy vain toivoa, että myös vanhemmat nuoret aikuiset löytävät tämän heille tarkoitetun toiminnan ja osallistuvat aktiivisesti sen kehittämiseen.

Kalajoen seurakunnassa uuden toiminnan järjestäminen ja erityisesti käynnistäminen on Hanne Konttilan mukaan aina ollut hieman vaikeaa. Ei siis ollut kovin yllättävää, että suurin osa kutsutuista jätti vastaamatta kyselyyn. Tästä huolimatta herää kuitenkin huoli siitä, että miten vain kolme kaikista 226 kutsutusta otti osaa kyselyyn ja mihin loput ovat jääneet. Toisaalta on myös hyvä ottaa huomioon, että näistä kolmesta vastaajasta eivät kaikki välttämättä ole kutsun saaneita vaan saat-

tavat jopa olla itse seurakunnan työntekijöitä ja kuulleet kyselystä sitä kautta. Myöskään nuorempien vastausmäärät eivät lupaavilta näytä kun ottaa huomioon, että kysely toimitettiin kahdelle koululle ja jo Kalajoen lukiossa on ainakin kaksinkertainen määrä täysi-ikäisiä opiskelijoita kuin vastaajia koko kyselyssä yhteensä. Mistä tämä haluttomuus joko toimintaa tai sen kehittämistä kohtaan siis johtuu?

Kyseessä saattaa olla samankaltainen tilanne kuin Kati Niemelän pitkittäistutkimuksessa Tampereen seurakunnan nuorille (2007) nousi esille. Tutkimuksessa havaittiin, että rippikoulussa ja ehkä nuortenilloissakin koettu hengellinen kuulumus ja mielenkiinto toimintaa kohtaan ovat saattaneet olla vain hetken huumaa ja vanhemmiten seurakunta ja sen toiminta ei kiinnosta missään muotoa (Niemelä 2007, 149–150). Vaihtoehtoisesti kyseessä voi olla niinkin yksinkertaiset asiat kuin kiire tai laiskuus.

Ensiksi mainittu syy vaikuttaa todennäköisemmältä ottaen huomioon, että Niemelän tutkimuksessa kyselyyn osallistui nuoret 5 vuotta rippikoulun jälkeen eli noin 20–vuotiaat. Valtaosa Kalajoella järjestettyyn kyselyyn vastanneista olivat myös tuota samaa ikäluokkaa, kun taas kyselyyn alkuperäisen kohderyhmän kutsutut ovat käyneet oman rippikoulunsa kymmenen vuotta sitten. Hanne on itse aloittanut tuolloin työskentelyn Kalajoella ja samalla myös käynnistänyt nykypäivänä toimivan nuorteniltaperinteen, jossa useat kyselyyn vastanneiden ikäluokasta vielä aika ajoin käyvät.

Vaikka suurin osa kyselyyn osallistuneista onkin vielä enemmän tai vähemmän aktiivisia seurakunnan nuorten toiminnassa, ei se tarkoita etteivätkö he haluaisi heitä itseään hieman vanhemmille suunnattua toimintaa. Sinänsä ymmärrettävää, kun ottaa huomioon, ettei yhtenä iltana nuorten avoimissa ovissa näy korkeintaan kuin muutama nuori aikuinen. Heistäkin moni ei kauaa viihdy, jos saman ikäistä

seuraa ei ole, koska suurin osa muista kävijöistä on ainakin viisi vuotta nuorempia joten yhteiset keskusteluaiheet ovat aika vähissä. Tässä tapauksessa siis voisi olettaa, että toiveet nuorille aikuisille tarkoitetusta toiminnasta oli hyvä suunnata myös nuoremmille, koska täten voidaan ehkäistä se tilanne, missä kyselyn alkuperäisen ikäryhmän nuoret aikuiset ovat.

LÄHTEET

Eskola, A. 2006. Yksinkertainen usko. Helsinki : Kustannusyhtiö Otava.

Haastettu kirkko – Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008-2011. 2012. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja. Porvoo: Bookwell Oy. PDF-dokumentti.

Saatavissa:

[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/\\$FILE/Haastettu%20kirkko.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/$FILE/Haastettu%20kirkko.pdf). Luettu: 10.08.2014

Hauta-aho, H. & Tornivaara, S-M. 2009. Kirkosta kiinni!. Helsinki : Kirjapaja Oy.

Häkkinen, S. & Jokela, E. 2006. Salattu elämä. Helsinki : LK–kirjat.

Kirkkopalvelut 2009. Kirkko ja nuoret aikuiset. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä – projektin sivusto. Www-dokumentti.

Saatavissa: <http://evl.fi/nuoriaikuinen.nsf/sp2?Open&cid=content34DB5F>. Luettu: 20.08.2014

Kuusinen, J. 1995. Nuorten aikuisten kehitystehtävät, onnellisuus ja kehityksen hallinta. Teoksessa P. Lyytinen, M. Korhakangas & H. Lyytinen (toim.) Näkökulmia kehityspsykologiaan : Kehitys kontekstissaan. Porvoo : Werner Söderström Oy, 311-322.

Lindfors, H. 2008. Perinne elämäksi. Teoksessa J. Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Porvoo: WS Bookwell Oy, (255-282).

Mäkeläinen, H. 2003. Toiminnan suunnittelu. Teoksessa E. Huhta, M. Poutiainen, T. Totto & R. Turunen (toim.) Seurakuntatyön johtamisen käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 31-50.

Niemelä, K. 2007. Rippikoulusta aikuisuuteen : Pitkittäistutkimus rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja. Jyväskylä : Gummerus Kirjapaino Oy.

Nuoret seurakuntalaisina 2012. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2012:6. PDF-tiedosto. Saatavissa:

[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/D369F10AF9D44A9FC22577A500368BD5/\\$FILE/KH_nuoret_www.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/D369F10AF9D44A9FC22577A500368BD5/$FILE/KH_nuoret_www.pdf). Luettu: 15.08.2014

Nurmiranta, H. Leppämäki, P. & Horppu, S. 2009. Kehityspsykologiaa lapsuudesta vanhuuteen. Helsinki : Kirjapaja.

Paananen, T. 2005. Nuorteniltojen puolesta. Teoksessa T. Paananen & H. Tuomi-
nen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 109-118.

Peltola, T. 2014. Kalajoen kirkkoherranvirasto. Puhelinkeskustelu.

Rönkä, A. 1992. Nuoren aikuisen sosiaalinen selviytyminen : katsaus kirjallisuuteen. Jyväskylä : Jyväskylän yliopisto.

Salomäki, H. 2010. Herätysliikkeisiin sitoutuminen ja osallistuminen. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 113.

1. Minkä ikäinen olet?

- 18–20
- 21–23
- 24–26
- 27–30

2. Olisitko kiinnostunut osallistumaan seurakunnan järjestämään säännölliseen nuorten aikuisten toimintaan?

- Kyllä
- Ei
- Ehkä / En tiedä

3. Kuinka usein olisit kiinnostunut/voisit osallistua toimintaan?

- Kerran viikossa
- Pari kertaa kuukaudessa
- Kerran parissa kuukaudessa
- Pari kertaa vuodessa tai harvemmin

4. Mihin aikaan viikkoa voisit parhaiten osallistua toimintaan?

- Arkipäivinä
- Viikonloppuna
- Vain tietty päivä viikosta: _____

5. Mikä olisi mieluisin/sopivin ajankohta toimintaan osallistumiseen?

- Aamupäivä
- Iltapäivä
- Ilta

6. Toivoisitko, että toiminnan ohessa on järjestetty lastenhoito?

- Kyllä
- Ei / Ei väliä

7. Millaista toimintaa toivoisit nuorille aikuisille järjestettävän?

- Nuorten aikuisten avoimet ovet
- Raamattuhetkiä
- Nuorten aikuisten leiri
- Muu: _____

Hei sinä 25-30 vuotias nuori aikuinen. Ohessa on kutsu lyhyeen kyselyyn liittyen Kalajoen seurakunnassa järjestettävään nuorten aikuisten toimintaan. Kyselyssä kartoitetaan nuorten aikuisten mielenkiintoa järjestettyä toimintaa kohtaan ja samalla hieman kartoitetaan millaista toimintaa haluttaisiin järjestettävän. Kysely on osa Kalajoen seurakunnalle toteutettavaa opinnäytetyötä, Centrian ammattikorkeakouluopiskelija Niko Maaralan toimesta. Kalajoen seurakunnan nuorten aikuisten toiminnasta vastaava on nuorisotyönohjaaja Hanne Konttila. Kyselyn vastausten pohjalta suunnitellaan pohja säännölliselle toiminnalle josta ensimmäinen kerta on 11.4.2014. Tervetuloa. Kysely löytyy Kalajoen seurakunnan sivuilta osoitteesta www.kalajoenseurakunta.fi/tiedotteet , ”Nuorten aikuisten toiminta-kysely” otsikon alta.

Hei,

olen yhteisöpedagogi-opiskelijana Centrian ammattikorkeakoulussa Ylivieskassa ja toteutan tällä hetkellä opinnäytetyötä Kalajoen seurakunnalle, jonka tarkoituksena on kehittää nuorten aikuisten toimintaa Kalajoen seurakunnassa. Koska vastaavanlaista toimintaa ei seurakunnalla ole paljoa ennen järjestetty, olisi hyvä tehdä pienimuotoista kartoitusta siitä, millaista toimintaa haluttaisiin järjestettävän. ja olisi erinomaista jos koulunne täysi-ikäiset opiskelijat voisivat tähän kyselyyn vastata.

Kysely on lyhyt ja vastaamiseen menee muutama minuutti ja toteutetaan sähköisesti, mikäli olisi mahdollista kokoontua vastaajien kanssa ATK-luokkaan. Voisimme tulla pitämään kyselyn 10–12.2 teille sopivaan kellonaikaan. Kokonaisuudessaan tarvittaisiin ehkä noin 15–20 minuuttia jonka aikana opiskelijat voisivat vastata kyselyyn, kysyä mieleen tulleita kysymyksiä ja voisimme yhdessä Konttilan Hannen kanssa kertoa yleisluontoisesti miten asia etenee kyselyn jälkeen. Jos taas aikataulu ei moiseen taivu, on mahdollisuus myös että toimitamme linkin sekä ohjeistuksen ja opettajan johdolla opiskelijat vastaavat kyselyyn.

Kiitos etukäteen. Lisätietoa voi kysyä minulta tästä osoitteesta (niko.maarala@cou.fi) ja Kalajoen seurakunnan nuorten aikuisten toiminnasta vastaavalta nuorisotyöntekijä Hanne Konttilalta (hanne.konttila@evl.fi)

Hei sinä nuori, Kalajoen seurakuntaan kuuluva aikuinen! Oletko 18–30 vuotias? Haluaisitko että seurakunta järjestäisi sinun ikäisillesi suunnattua toimintaa? Haluatko olla vaikuttamassa millaista kyseinen toiminta on? Jos vastasit kaikkiin kysymyksiin kyllä, tervetuloa 11.4.2014 seurakuntakodille nuortentila Artokseen pohtimaan nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuutta yhdessä muiden nuorten aikuisten ja Kalajoen seurakunnan nuorisotyöntekijän, Hanne Konttilan kanssa. Ilta alkaa mukavasti kahvilla/teellä ja pikkusuolaisella ja/tai makealla ja päättyy lyhykäiseen iltahartauteen ja yhteiseen oleskeluun ja jutusteluun. Aika vaikuttaa on nyt! Tule siis mukaan ja tuo kaverisikin.